

ІНФОРМАЦІЙНЕ ПОВІДОМЛЕННЯ

ПРО ПЛЕНУМ ЦЕНТРАЛЬНОГО КОМІТЕТУ КОМУНІСТИЧНОЇ ПАРТІЇ УКРАЇНИ

25 травня 1972 року відбувся пленум Центрального Комітету Комуністичної партії України.

Учасники. Пленуму хвилиною мовчання вшанували пам'ять померлих члена ЦК КПРС і ЦК КП України, Голови Верховної Ради УРСР, видатного радянського драматурга і громадського діяча О. Є. Корнійчука і члена ревізійної комісії Компартії України, голови Волинського обласного комітету Ю. А. Ярошука.

На порядку денному Пленуму:

1. Організаційне питання.

2. «Про завдання партійних організацій республіки по виконанню постанови травневого (1972 р.) Пленуму ЦК КПРС «Про обмін партійних документів».

У зв'язку з призначенням тов. П. Ю. ШЕЛЕСТА заступником Голови Ради Міністрів СРСР Пленум увільнив його від обов'язків першого секретаря і члена Політбюро ЦК КП України.

Пленум одногласно обрав тов. В. В. ЩЕРБИЦЬКОГО першим секретарем ЦК КП України.

Тепло зустрінутий учасниками

Пленуму член Політбюро ЦК КПРС, перший секретар ЦК КП України тов. В. В. ЩЕРБИЦЬКИЙ виступив з промовою.

Пленум розглянув друге питання порядку денного. З доповіддю «Про завдання партійних організацій республіки по виконанню постанови травневого (1972 р.) Пленуму ЦК КПРС «Про обмін партійних документів» виступив другий секретар ЦК КП України тов. І. К. ЛУТАК.

В обговоренні доповіді взяли участь товариші: В. М. ЦИБУЛЬ-

КО — перший секретар Київського обкому КП України, І. І. СТРЕЛЬЧЕНКО — бригадир бригади робітників очисного вибою шахтоуправління № 5-біс «Трудовське» комбінату «Донецьквугілля» Донецької області, М. Н. БІЛИМ — перший секретар Кадіївського міського КП України Ворошиловградської області, В. Ф. ДОБРИК — перший секретар Івано-Франківського обкому КП України, Л. К. ВОРОНА — секретар парткому колгоспу «За мир» Магдалинівського району Дніпропетровської області, І. С. РУДНЕВ — член Військової Ради — начальник Політуправління Червонопрапорного Чорноморського флоту, О. А. ГРИЦАЙ — перший секретар Христинівського райкому КП України Черкаської області.

Пленум одногласно прийняв постанову у цьому питанні.

На цьому Пленум ЦК Компартії України закінчив свою роботу.

УКАЗ ПРЕЗИДІЇ
ВЕРХОВНОЇ РАДИ
УКРАЇНСЬКОЇ РСР

ПРО СКЛИКАННЯ ВЕРХОВНОЇ РАДИ УРСР

Президія Верховної Ради Української РСР постановляє:

Скликати третю сесію Верховної Ради Української Радянської Соціалістичної Республіки восьмого скликання 8 червня 1972 року в м. Києві.

Голова Президії
Верховної Ради
Української РСР
О. ЛЯШКО.
Секретар Президії
Верховної Ради
Української РСР
Я. КОЛОТУХА.

м. Київ,
25 травня 1972 року.

МОЛОДИЙ КОМСОМОЛ

Орган Кіровоградського обкому ЛКСМУ

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

Рік видання XIII.

№ 64 (1544).

СУБОТА

27

ТРАВНЯ

1972 р.

Ціна 2 коп.

ОСТАННІЙ ДЗВОНІК ДИТИНСТВА

Востаннє кліче їх в класі шкільний дзвоник. Десятикласники щасливі, — поперед їх чекає самостійне життя, їм трохи сумно — адже розстається з рідною школою, вчителями, друзями. Свято останнього дзвоника в Кіровоградській СШ № 9 було особливим і найпам'ятнішим для вихованців. В історії новобудованої школи це перший випуск.

На фот.: випускники
середньої школи № 9.
Фото В. КОВПАКА.

УКАЗ ПРЕЗИДІЇ ВЕРХОВНОЇ РАДИ СРСР

Про присвоєння звання Героя Соціалістичної Праці письменникові СТЕЛЬМАХУ М. П.

За видатні заслуги в розвитку радянської літератури, плідну громадську діяльність і в зв'язку з шістдесятиріччям з дня народження присвоїти письменникові Стельмаху Михайлу Папасовичу звання Героя Соціалістичної Праці з врученням йому ордена Леніна і золотої медалі «Серп і Молот».

Голова Президії Верховної Ради СРСР
М. ПІДГОРНИЙ.

Секретар Президії Верховної Ради СРСР
М. ГЕОРГІДЗЕ.

Москва, Кремль. 23 травня 1972 р.

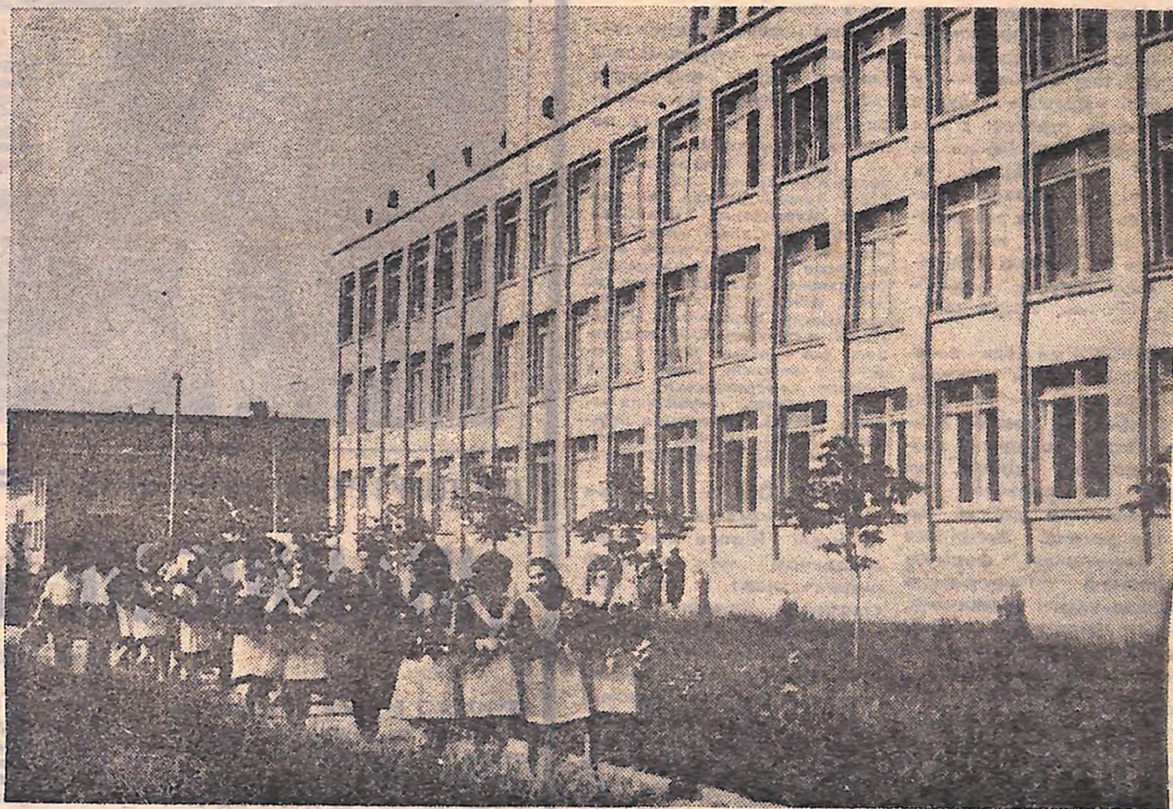
ДЛЯ ЩАСТЯ КОЖНОГО

З великим інтересом прочитав матеріали травневого Пленуму ЦК КПРС. Його постанови «Про міжнародне становище» відзначає цілковиту і повну підтримку партії, всього радянського народу, ленінського курсу СРСР. Безпека народів, впевненість у майбутньому — хіба це не головна умова для щастя кожної людини? Радянський Союз — друг усім, хто не хоче війни, виступає проти злочинів імперіалізму.

Але для того, щоб пади війни почули наше тверде «Ні агресії!», Радянський Союз повинен бути міцним і сильним. Тому наша боротьба за мир — не на словах. Кожен робочий день, кожна деталь — це вклад у боротьбу проти війни, це внесок у мир Вітчизни.

О. МІРОШНИЧЕНКО,

токарь цеху № 3 заводу тракторних гідроагрегатів.

РАДЯНСЬКО- АМЕРИКАНСЬКІ ПЕРЕГОВОРІ

23 травня в Кремлі відкрились переговори між Генеральним секретарем ЦК КПРС Л. І. Брежнєвим, Головою Президії Верховної Ради СРСР М. В. Підгорним, Головою Ради Міністрів СРСР О. М. Косигінін і Президентом Сполучених Штатів Америки Річардом Ніксоном. У відповідній діловій обстановці почалось обговорення питань, які стосуються розвитку радянсько-американських відносин.

Було досягнуто домовленості підписати угоду між СРСР і США про співробітництво в галузі охорони навколишнього середовища, а також угоду між урядами СРСР і США про співробітництво в галузі медичної науки і охорони здоров'я.

У переговорах беруть участь: міністр закордонних справ СРСР А. А. Громико, заступник міністра закордонних справ СРСР В. В. Кузнецов, посол СРСР в США А. Ф. Добринін, помічник Генерального секретаря ЦК КПРС А. М. Александров і член колегії Міністерства закордонних справ СРСР Г. М. Корнієнко.

З американської сторони — державний секретар США У. Роджерс, помічник президента в питаннях національної безпеки Г. Кіссінджер, посол США в СРСР Дж. Бім, помічник президента в зовнішньоекономічних питаннях П. Фленіган, заступник державного секретаря М. Хілленбранд, завідувач відділом держдепартаменту США Д. Метлої, прес-секретар Білого дому Р. Зіглар і співробітники апарату Білого дому Х. Сонненфелд і У. Хайленд.

24 травня в Кремлі були продовжені переговори між Генеральним секретарем ЦК КПРС Л. І. Брежнєвим, Головою Президії Верховної Ради СРСР М. В. Підгорним, Головою Ради Міністрів СРСР О. М. Косигінін і Президентом Сполучених Штатів Америки Річардом Ніксоном.

Розглядалися питання, обговорення яких було почато під час попередніх зустрічей і розмов. Значну увагу було приділено європейським проблемам. Переговори проходили в діловій обстановці.

Було досягнуто домовленості підписати угоду між СРСР і США про співробітництво в дослідженні і викор-

станні космічного простору в мирних цілях, а також угоду між урядами СРСР і США про співробітництво в галузі науки і техніки.

У переговорах беруть участь з радянської сторони: міністр закордонних справ СРСР А. А. Громико, посол СРСР у США А. Ф. Добринін, помічник Генерального секретаря ЦК КПРС А. М. Александров.

З американської сторони: державний секретар США У. Роджерс, помічник президента в питаннях національної безпеки Г. Кіссінджер, заступник державного секретаря М. Хілленбранд, співробітник апарату Білого дому Х. Сонненфелд.

ЗУСТРІЧ Л. І. БРЕЖНЄВА З Р. НІКСОНОМ

23 травня в Кремлі відбулася зустріч Генерального секретаря ЦК КПРС Л. І. Брежнєва з Президентом США Річардом Ніксоном.

Між Л. І. Брежнєвим і Р. Ніксоном були продовжені переговори з питань радянсько-американських відносин.

ПІДПИСАННЯ РАДЯНСЬКО- АМЕРИКАНСЬКИХ УГОД

23 травня в Кремлі відбулося підписання угоди між урядом СРСР і урядом США про співробітництво в галузі охорони навколишнього середовища. З радянської сторони її підписав Голова Президії Верховної Ради СРСР М. В. Підгорний, з американської — Президент США Р. Ніксон.

Відбулось також підписання угоди між урядами СРСР і урядом США про співробітництво в галузі медичної науки та охорони здоров'я. З радянської сторони угоду підписав міністр охорони здоров'я СРСР Б. В. Петровський, з американської — державний секретар США У. Роджерс.

(ТАРС).

ШЕФСТВО молоді над тваринництвом. Як гаш райком здійснює керівництво ним у другому році п'ятиріччя?

Василь Васильович Дикий, перший секретар Долинського райкому комсомолу, перш ніж відповісти на це запитання, дістав зі столу білу папку.

— Тут, — повів він по ній рукою, — постанови бюро. Одна з них прийнята взимку, напередодні районного з'їзду доярки. Ми нагородили почесними грамотами кращих молодих тваринників, які одержали від кожної корови по три тисячі і більше кілограмів молока.

Він називає імена нагороджених: Надія Мотузенко, Зінаїда Товку, Катерина Максименко, Євгенія Огоренко, Катерина Кошнін.

— На тому з'їзді долинські доярки кинули клич боритися за тритисячній издої молока від кожної корови. Райком комсомолу зосередив увагу усіх сільських комсомольських організацій на необхідності широко підтримати це покликання.

Уже в машині, коли ми вирішили побувати в де-

млені соціалістичні зобов'язання, умови і щоденник змагання.

Уже прощаючись, Агріппіна Григорівна сказала:

— Не подумайте, що я своїми дівчатами не задоволена. Вони мені весь молодіжний до одного, зберігли. А надойти вони підіймуть, літеско допоможуть. Думаєте, легко їм до трьох тисяч іти, коли у деяких групах майже половина первісток? Але вони не відстають від свого, А Катя Максименко, Олена Абніка, Зіна Огоренко, Оля Середя — ці й за три тисячі сягнуть...

Ідемо у колгосп імені Леніна. В ньому працюють 140 комсомольців.

— Наша молодь любить своє село, — сказала секретар комсомольської організації колгоспу Даша Лиходід. Ми зустріли її на території свинофабрики, де вона з друзями упорядковувала територію.

— Жити і працювати у нас цікаво. Ось візьмемо хоча б нашу свинофабрику. Вона і зараз вражає своїми розмірами, правдою? Але остаточно будівництво її буде завершено тільки наприкінці п'ятиріччя. Всі виробничі проце-

ПОКИ ЩО СІМДЕСЯТ...

ПРОБЛЕМА: КОМСОМОЛЬСЬКО-МОЛОДІЖНІ ФЕРМ

яких комсомольських організацій, Василь Васильович продовжував:

— Минулого року в районі був лише один комсомольсько-молодіжний колектив тваринників — у колгоспі «Дружба». Зараз їх кількість зростає: є два у колгоспі імені Леніна, на МТФ і свинофабриці, і в колгоспі «Більшовик». Гадаю, ось-ось буде завершено формування таких колективів на фермах колгоспів імені Фрунзе, імені Кірова, «Росія», «Зоря комунізму».

НЕВДОВЗІ ми були на молочнотоварній фермі бригади № 6 колгоспу «Дружба», де працює комсомольсько-молодіжна група доярки. Дівчат, на жаль, не побачили, бо до обіднього доїння було ще далеко. Зустрілися із завідувачою фермою Агріппіною Григорівною Пташинською. Цікавимося, скільки кілограмів молока надають зараз молоді доярки від кожної корови.

Завідувача скрушно мазнула рукою:

— По дев'ять-десять. А можна надавати по одинадцяти і більше. Коли б достало було кормів та зелені маси.

— А що ви можете сказати про дівчат, про їхнє ставлення до праці?

— Я сама колись була секретарем комсомольської організації, — посміхається Агріппіна Григорівна. — І скажу, що нині молоді багатьох освічених, інтереси у неї широкі, високі запити: і того їм мало, і те їм не задовольняє.

Розмова явно переходить на тему про умови праці. І виявляється, що ці умови далекі від ідеальних. Кількість було запроваджено механічне доїння — зараз від нього відмовилися. Корми як різноманітні коштівми в пору дівочого завідувачою фермою, так роздають і нині.

— Треба, щоб і райком комсомолу допоміг нам добувати полегшення праці дівчат, — зауважила Агріппіна Григорівна.

Зауваження слушне. Хто-хто, а райком повинен настійно добувати полегшення умов праці молодих тваринників. В подальшій розмові Василь Васильович парікується на деяких голах колгоспів, котрі не хочуть йти на створення комсомольсько-молодіжних груп у тваринництві, нібито боячись знизити вихід тваринницької продукції.

Розмова відбувалася в червоному кутку ферми. На жаль, там ми не знайшли ніяких ознак того, що тут працює комсомольсько-молодіжна група. А треба, ж, щоб був вивішений список членів комсомольсько-молодіжної, яскраво оформ-

си будуть вискомеханізовані. Один оператор за зміну доглядатиме 1000—1200 голів свиней.

Даша називає кращих тваринників — групкомсера Тамару Вовк, фуражирів Іллю Шевчука, Володимира Квашу, зоотехніка по коровах Людмилу Дуб.

У створенні комсомольсько-молодіжної групи на п'ятій фермі допоміг голова колгоспу М. В. Миркальськи. Працівники посприяти, щоб молоді доярки працювали на одній фермі. Тепер у них є можливість, змагаючись на рівних, йти до нових рубежів у своїй праці, оволодівати вершинами професійної майстерності. І потім, що доцільно було б провести у колгоспі імені Леніна семінар комсомольських секретарів, молодих тваринників району. Нехай запозичать передовий досвід, краще усвідомлять шлях до кращої організації праці.

У РОЗМОВІ з ватажком комсомольців колгоспу імені Кірова Миколою Іващенко ми порушили питання знову ж таки про створення комсомольсько-молодіжної групи на молочнотоварній фермі.

— Коли комсомольські збори затвердять її склад?

— Та ось підбираємо кандидатів у групу, — відповідає Микола і рахує на пальцях: — Оля, Клава, Віра, Катерина вийде скоро... Молоді сім буде.

Дивно. Молодь є, причому частина працює тут, у тваринництві, а комсомольсько-молодіжний колектив на фермі від зими створити не спроможні. Чи не від недооцінки ролі молодіжного колективу це йде? Слід серйозно подбати про резерв для поповнення кадрів тваринників. Адже одних комсомольців у колгоспі 60.

Наша розмова з Василем Диким закінчувалася у райкомі.

— Зараз у тваринництві, — підсумовує він, — зайнято 300 комсомольців, тобто десята частина складу комсомольської організації району. А на молочнотоварних фермах поки що працюють лише 70 комсомольців.

В районі визнають, що це небагато, що потреба в кадрах тваринників не мала. — Комсомольська організація району посилюватиме шефство над тваринництвом, — підсумував секретар. — Можливо, не зразу, але комсомольсько-молодіжні колективи тваринників будуть створені в більшості колгоспів.

Хочеться в це вірити. Високі надії чекають саме молодого завзятого, дбайливого і творчого.

А. КРЯТЕНКО, спецкор «Молодого комунара».

Радянській прокуратурі — 50 років

НА СТОРОЖІ ЗАКОННОСТІ

Вже в перші дні революції В. І. Ленін закликав трудящих до дисципліни й організованості, до встановлення найсуворішого революційного порядку.

Запровадження радянського прокурорського нагляду безпосередньо відповідало висунутому В. І. Леніном завданню всебічного зміцнення соціалістичної законності та державної дисципліни.

У постанові третьої сесії Всеросійського Центрального Виконавчого Комітету десятого скликання від 29 травня 1922 року, що затвердила перший законодавчий акт про прокурорський нагляд, вказувалося, що прокуратура запроваджується «з метою здійснення нагляду за дотриманням законів і в інтересах правильної постановки боротьби з злочинністю».

Основоположну теоретичну базу вчення про законність і діяльність прокуратури був лист В. І. Леніна «Про подальше підлягання та законність», направлено 20 травня 1922 року в Політбюро ЦК. В. І. Ленін вимагав створення прокурорського нагляду, здатного протистояти місцевим властям, встановлювати по-справжньому єдиний законний порядок застосування законності по всій республіці і по всій Федерації.

На території Кіровоградської області прокуратура була організована в січні 1923 року. Прокурором був призначений комуніст Б. Е. Гарін. Свою роботу по боротьбі з злочинністю прокуратура будувала на основі тісного зв'язку з широкими масами трудящих. З перших днів робота прокурора проходила під керівництвом партійного комітету, який надавав прокурору постійну допомогу й підтримку.

Здійснюючи від імені держави нагляд за законністю, органи прокуратури покликані своєчасно вживати заходів до усунення будь-яких порушень законів.

На всіх етапах розвитку Радянської держави робітники прокуратури нашої області вели боротьбу з розкраданням соціалістичної власності, з безгладністю, порушеннями трудової дисципліни, спрямовуючи свої зусилля на забезпечення соціалістичної законності в роботі всіх ланок, що ведуть боротьбу із злочинністю.

Останнім часом в органи прокуратури прийшли молоді спеціалісти. Добре зарекомендували себе в роботі молоді слідчі

питання про усунення причин та умов, що сприяли злочину. ЦК КПРС постійно турбується про те, щоб свобода, права, життя та гідність кожної радянської людини надійно охоронялися в нашому суспільстві, щоб дотримувалися ленінські принципи соціалістичної законності.

Питанням виховання підліткового покоління партія й уряд завжди надавали першочергового значення. Працівники прокуратури в тісному контакті з органами юстиції, суду, міліції виступають з лекціями серед учнів шкіл, профтехучилищ та студентів вузів, роз'яснюючи радянське законодавство. Лише в 1971 році для учнів, студентів та працюючої молоді робітниками прокуратури прочитано близько 400 лекцій на правові теми. Працівники прокуратури беруть активну участь у роботі університетів правових знань, де в основному навчається молодь. Добре поставлена робота по вивченню радянського законодавства в молодіжному клубі «Щит і меч» при Кіровоградському технікумі сільськогосподарського машинобудування, заняття в якому веде колишній комсомольський працівник, нині помічник прокурора області В. М. Богуславський. Для непоширених в обласному центрі організовуються тематичні вечори, диспути, юридичні вікторини.

В Бобринецькому, Знаменському, Компаніївському та інших районах проводяться зустрічі працівників прокуратури, міліції, суду з учнями старших класів на тему: «Чи знаєш ти закон?». Вся правова робота спрямована на те, щоб виховати в молоді почуття відповідальності перед законом, щоб, як наголошувалося у Звітній доповіді ЦК КПРС XXIV з'їзду «Повага до права, до закону повинна стати особистим переконанням кожної людини».

У дні ювілею прокуратури її працівники сповнені прагнення своєю працею, ставленням до свого обов'язку виконати завдання, поставлені партією щодо дальшого зміцнення правопорядку та соціалістичної законності і виховання громадян у дусі дотримання законів та права соціалістичного співжиття.

Г. ЧЕРНОВАЛОВ, заступник прокурора області, радник юстиції.

ХЛІБНОМУ

ПОЛЮ —

КОМСОМОЛЬСЬКА

ТУРБОТА

Хлібороби колгоспу «Заповіт Леніна» Кіровоградського району сподіваються на високий урожай цукрових буряків. Їх посіви старанно доглядають молоді механізатори Петро Арабанджій та Володимир Добровольський (на фото), забезпечуючи добру якість і швидкі темпи роботи.

Фото А. Печенюка.

ДО ПОРТРЕТА СУЧАСНИКА

„ІНАКШЕ НЕ МОЖУ“

I.

ТИХОГО ВЕЧОРА я люблю дивитись на річку. Своім дзеркалом вона чарує і вабить, притягує. Золотими краплями плазюють у воді ліхтарі і не дають відвести погляду від них. У такі хвилини минулий день відходить десь у далечині, і немає нічого, лише ти і річка.

Вперше велику річку побачила в Кривому Розі, виплила там у ніколи-інтернат. А потім — Миколаїв, суднобудівний завод. Знову розлив лиману, і нічне місто, що пускає на воду кораблі-вогнівки. Поруч розгортають тишу гудки великих кораблів, які спускає на воду те ж саме місто. Але вони не заважають мильуватися водянним безмежжям, бо без кораблів теж важко мріяти.

В Побузьке я приїхала вже з чоловіком і з донькою. В Будинку культури зустріли привітно, познайомили з усіма учасниками художньої самодіяльності. Звичайно, так зустрічали і інших, нічого дивного не було в тому. Були раді кожному, хто не шкодував вільного часу, щоб увечері співати чи танцювати.

А я інакше й не могла. Бо нехитрий комплекс розгад — кіно, телевизор, віткі — ще й танці — мене не задовольняв. Адже мені тоді було лише двадцять два.

Та і дуже люблю співати. Захоплює мене в школі. А коли вперше почула Людмилу Зіхину, Ніну Матвієнко, ходила як «запарована». Адже це так чудово, передати пісню душу людську!

II.

У Побузькому Будинку культури, перелічуючи кращих, праців-

ника лікарні Юлію Чабан вам назовуть чи не першою.

Олена Ковбасюк, художній керівник Будинку культури:

— Працюю тут недавно, близько року, але з перших днів моя робота не мислилася без Юлі. Поспішає з роботою — обов'язково завітає: «Чи буде сьогодні репетиція?» Якщо вам потрібно знайти її, приходьте до Будинку культури. Вона тут майже щовечора. Репетиції. А коли на концерт ведуть оголошує «Співає Юлія Чабан!» — зал зривається оплесками. Вона виходить, посміхається — і лише чарівна хвилююча пісня. До Юлі всі дуже звикли. Без неї це не пройшов жоден наш концерт.

Це було одного разу. В Будинку культури якось виступав колектив художньої самодіяльності. А вона якраз заховоріла. Описує кілька чоловіків підходили, запитували, чому не було Юлі. Пригадує ще один цікавий випадок. Наш драматичний колектив ставив комедію Кравченка «Сватання». Юлі там грала роль нереченої Варвари. П'єса йшла досить рівно і раптом, коли жених відмовився поцілувати малопригідну Варвару, зал обурився: «Тю, дивак...»

III.

Вже після того, як поставили цю виставу, з подивом дізналася, що директор Будинку культури Євген Онисимович Лук'янов вагався перед тим, як запропонувати мені роль Варвари. Думає, що ображусь. Дивно. Хіба негативні ролі образливі для виконавців? Вілїтисся в такий образ не легко, але необхідно. Якщо від цієї ролі відмовиться хтось, якщо її не захочу я, то не буде у нас і сцени, не буде і мистецтва.

IV.

ОЛЕНА КОВБАСЮК: — Дивні ці Чабани! Якось ми збиралися виїхати з концертом, забігли за Юлією, а Леонід: «Знову концерти, як вони мені набридли». А коли Юлія співає в Будинку культури, Льоня бере стілець, сідає за музиками і слухає. Посміхається, видно радіє, але виду не подає. Дивні ці Чабани!

V.

Я люблю тихим вечором дивитись на річку. Але від Побузького до Бугу кілька кілометрів, і з його вікна його не видно. Та це нічого, інколи можна піти до берега. А своє місто я дуже люблю. Воно таке молоде і таке своєрідне. Побузьке — це здала помітні труби в шахову клітинку, що височіють над будовою заводу; це центр міста, який в той же час і є його околицею. Побузьке — це і ранкова тиша, яка чекє, що її ось-ось розітне ревіння могутніх рудовозів, і звичне для побужан, але дивне для приїжджих вбрання Сергія Мещерякова, начальника комсомольського штабу будови: тонкі окуляри і випрасуваний піджак мирно співіснують із чоботами, залепаними цементом.

Життя мого міста — це майбутні справи майбутнього заводу, це нинішній темп передусього періоду будови.

Мрії мого міста — це наші мрії, бо ми зростаєм і зводимо на ноги разом. І турботи мої — то турботи міста мого, бо спрєдз у нас спільні...

Записав М. БІДЕНКО. Побузький нікелевий завод.

ЗАВТРА — ДЕНЬ ПРИКОРДОННИКА

ВОЖДЬ і організатор Радянської держави Володимир Ілліч Ленін розглядав охорону кордонів як одну з форм збройного захисту соціалістичної Вітчизни, як важливий фактор забезпечення безпеки Батьківщини. Декрет Ради Народних Комісарів про заснування прикордонної охорони, підписаний В. І. Леніним 28 травня 1918 року, визначив основні принципи охорони кордону Радянської держави та завдання прикордонних військ, які зберегли своє значення й донині.

Народження радянських прикордонних військ молоді Радянської республіки проходило у вогні жорстоких битв з внутрішньою контрреволюцією та іноземними інтервентами. Прикордонні війська росли й мужніли в жорстокій боротьбі з ворожими лазутчиками, шпигунами, диверсантами, численними бандами, які намагалися прощупати міць радянських кордонів, завдати шко-

дують підривної діяльність своїх розвідок. Радянські прикордонники постійно зустрічаються з проявами активізації воєнних розвідок капіталістичних держав — учасниць НАТО. Частішають польоти їх розвідувальних літаків поблизу радянських кордонів, їх судна-шпигуни постійно нишпорять в радянських водах. Ворожі розвідники постійно удосконалюють способи прориву через кордон.

В цих умовах від радянських прикордонників вимагаються особлива чильність, постійна бойова готовність. За останні роки радянські прикордонні війська зробили значний крок у своєму якісному розвитку. Зросла їх технічна оснащеність. Частини й підрозділи мають у своєму розпорядженні досконалу зброю, сучасну бойову техніку, радіотехнічні та інженерні засоби. Вони одержали бронетранспортери, літаки та вертольоти, швидкохідні кораблі та катери.

ОСОБОВИЙ склад радянських прикордонних військ — це люди багатьох національностей, покоління освічених, фізично здорових, сильних духом людей, батьки й діди яких самовіддано захищали Радянську Батьківщину від гітлерівської навали. Це молодь безмежно віддана справі комунізму.

Золотим фондом прикордонних військ є офіцерський корпус. На чолі частин і підрозділів стоять досвідчені кадри, котрі пройшли велику школу життя. Нині кожен другий офіцер має вищу освіту, переважна більшість з них — члени лєнінської партії. Комуністи і комсомольці складають понад 80 процентів особового складу прикордонних військ.

Великі зміни сталися в побуті воїнів кордону. Прикордонники багатьох застав перетяли в нові казарми, в ряді місць побудовані комплексні містечка для військових, де солдатам створені всі необхідні умови для життя і служби. Збільшилось число клубів, бібліотек, на заставі прийшло телебачення.

Щоденна служба прикордонних військ повна прикладів мужності й відваги воїнів.

Комуністична партія і радянський уряд високо цінують самовіддану працю воїнів кордону. Останніми роками за зразкову службу, стійкість і підвизгу, проявлені при охороні кордонів Батьківщини, тисячі солдатів, сержантів і офіцерів нагороджені орденами й медалями Радянського Союзу. Заслужених нагород удостоєні кращі частини.

Підвищенню бойової готовності, зміцненню охорони кордону сприяє розгорнуте у військах соціалістичне змагання за гідну зустріч 50-річчя утворення СРСР. В прикордонних частинах успішно виконуються соціалістичні зобов'язання, підготовлено багато відмінних підрозділів бойових частин, постів.

Своє бойове завдання щодо охорони рубежів Батьківщини воїни кордону вирішують у співдружності з населенням прикордонних районів. Робітники, колгоспники й радянська інтелігенція активно допомагають прикордонникам зміцнювати охорону кордону, покласти край будь-яким спробам до її порушення.

Кордон Союзу Радянських Соціалістичних Республік на замку. Радянські прикордонники зобов'язані, щоб і надалі гідно виконувати священний обов'язок перед Батьківщиною.

Григорій ВЛАСЕНКО,
генерал-майор.
(АПН).

Н-ська прикордонна застава. Рядові Сергій КРОКУН (ліворуч) і Михайло ОХРИМЧУК несуть службу по охороні державного кордону.

Фото Л. КОВБАНА, (Фотохроніка РАТАУ).

КОРДОНИ
В НАДІЙНИХ
РУКАХ

ди будівництва соціалізму в СРСР. Імена героїв-прикордонників Андрія Коробицина, Андрія Бабушкіна, Антона Чопка, Леоніда Кравченка та багатьох інших, які відзначилися, захищаючи кордони, навечно занесені в списки підрозділів радянських прикордонних військ.

З небаченою силою проявились чудові якості наших воїнів-прикордонників, як і всіх радянських людей, в суворі роки битви проти ударної сили імперіалізму — фашистської Німеччини. Копи червоного ранку 1941 року на нашій прикордонній пункти обрушився шквал ворожого вогню, то жодна застава — чи знаходилась вона на шляху атаки танків, чи під ударами авіації — не залишила своєї діяльності оборони. Часто противнику вдавалось обійти, оточити заставу, або навіть повністю знищити її особовий склад, однак змусити воїнів-прикордонників скласти зброю, він не зміг.

Бойова діяльність прикордонних військ на фронтах Великої Вітчизняної війни високо оцінена. Десятки прикордонних частин нагороджені орденами, 32 частини удостоєні почесних найменувань, більше ніж 200 воїнам кордону присвоєно звання Героя Радянського Союзу.

ПЕРЕМОГА над фашизмом відіграла історичну роль в долях народів світу. Народилась світова соціалістична система. Це, природно, привело до зміни обстановки і на радянських державних рубежах. Нині на протязі багатьох тисяч кілометрів радянські прикордонники охороняють кордон пліч-о-пліч з своїми товаришами по зброї — прикордонниками соціалістичних країн.

Відомо, що успіхи соціалістичного будівництва в СРСР, зміцнення всіх країн соціалістичної співдружності викликає шаленість в таборі імперіалізму. Імперіалісти ведуть активну підготовку до нової світової війни, безперервно поси-

ДЕМОНСТРУВАННЯ
В КІРОВОГРАДІ

ДНЯМИ в Палаці культури імені 50-річчя СРСР відбувся республіканський кушовий семінар модельєрів-конструкторів, закрійників, майстрів, технологів, інженерів швейних підприємств республіки. Вони зібралися, щоб обговорити питання моделювання та конструювання одягу на 1973 рік.

Наш кореспондент попросила організаторів цього потрібного заходу розповісти про семінар та про те, що цікавого привезли до нас їх колеги з інших міст республіки.

Г. І. Шевченко, інженер виробничого відділу обласного побутового управління:

— Характерною рисою семінару є те, що тут зібралися не лише спеціалісти обласних центрів, а й районних швейних закладів.

М. М. Крищенко, художник — модельєр фабрики «Індпошиття»:

— Хороше враження справляє колекція чоловічого одягу одеситів. В ній, як говорять модельєри, немало гостромодних деталей.

Чудові жіночі та дитячі вироби з трикотажу спеціалістів Запорізької області. Зокрема, трикотажні ансамблі для жінок: брюки в поєднанні з пончо.

Головний напрям сучасної моди — простота ліній, помірна довжина, ансамбленість одягу. А секрет її в тому, щоб вміти розумно підпорядкувати моду своїй індивідуальності.

НЕСКОРЕНА

26 ТРАВНЯ. 30 РОКІВ ТОМУ ЗАГІНУЛА ЛЯЛЯ УБИЙОВКА (О. К. УБИЙОВКА), ГЕРОІ РАДЯНСЬКОГО СОЮЗУ (1918—1942).

«Попинявшись на тимчасово окупованій території німцями, Убийовка повертається в своє рідне місто Полтаву, де в кінці 1941 року організовує підпільну комсомольську організацію із 20 членів».

Під керівництвом Убийовки було організоване щоденне саування зведень Радінформбюро, які передавались населенню міста Полтави і навколишніх сіл.

За час існування підпільної організації написано і поширено понад 2 тисячі листівок із закликом населення до боротьби з німецькими окупантами.

Через Убийовку організація мала зв'язок з партійним загном Жарона. Члени організації, керівної Убийовки, зривали мобілізацію молоді в Німеччину, звільняли радянських військовополонених. Готувались до збройного опору, ремонтували і виготовляли зброю. Диверсійних акцій підпільної організації здійснити не вдалось.

Внаслідок зради в травні 1942 року члени підпільної

організації були арештовані, в тому числі і Убийовка. В гестапо в процесі слідства Ляля Убийовка, як керівниця підпільної організації гестапівські офіцери піддавали жорстоким, втонченим знущанням. Ляля мужливо перенесла всі муки, не даючи дошки своєї Батьківщини, не видаючи нікого, підтримувала моральний дух своїх товаришів, не рахуючись при цьому зі своїм життям.

26 травня 1942 року після тяжких катувань Ляля Убийовка була розстріляна німецькими окупантами.

Невинні терзання переживала Убийовка в застінках тюрми, але велика воля комсомолки не була зламана катками...

(Характеристика на керівника підпільної комсомольської — молодіжної організації міста Полтави Олену Убийовку зберігається в Центральному архіві ВЛКСМ).

ОСТАННІЙ ЛИСТ:

«Рідні мої! Мама! Тату! Вироніка! Гаффіра! Сьогодні, завтра я не знаю, коли мене розстріляють за те, що я не можу йти проти своєї совісті, за те, що я комсомолка. Я не боюсь смерті, і вмиру спокійно. Я твердо знаю, що вийти звідси я не можу, повірте я пишу не згараючи, а зовсім спокійно. Обіймаю вас всіх в останній раз і міцно-міцно цілую. Я не одинока і відчувую біля себе багато любові й турботи. Вмерти не страшно. Цілую всіх від усього серця».

Ляля».

ЛЕГЕНДА І КАМО

27 ТРАВНЯ. 90 РОКІВ З ДНЯ НАРОДЖЕННЯ КАМО (С. А. ТЕР-ПЕТРОСЯНА) — ПРОФЕСІОНАЛЬНОГО РЕВОЛЮЦІОНЕРА-БІЛЬШОВИКА (1882—1922).

Мені тоді подумалося, що якби написати про Камо все, що я чув, ніхто не повірить в реальне існування такої людини, і читач приймає образ Камо як вигадку М. ГОРЬКІЙ.

...В Баку, на вокзалі, один з революціонерів прийшов зустріти знайомого. Його сильно штовхнуло робітник і сказав у півголоса: — Ти — Фаєров, я тебе знаю. За мною слідить. Прийде людина з перев'язаною шиєю, в клітчастому пальті, скажи йому: «Квартира провалилась, — засада», візьми його до себе. Зрозумів?

Потім робітник надів шапку і сам став вигукувати: — Досить кричати! Що ти? Я тобі ребро зламував? — Чому ви не викликали у мене підозри? — розпитував потім революціонер про Камо, — і так легко підкорився йому? Навіщо мене вразив наказуючий вираз його обличчя. Провокатор, шпигун погрохав би, не догадався б наказать. Він революціонер за всіма емоціями, революціонер неохотний, назавжди, революційна робота для нього необхідна, як повітря і хліб...

В 1906 році, після активної участі в грудневому збройному повстанні 1905-го в Тифлісі, Камо у партійних справах приїхав до Петербурга, де зустріся з В. І. Леніним. Звідси в Тифліс Камо переправляв велику кількість боєприпасів і зброї. Для закупики її він їздив за кордон. У листопаді 1907 року в Берліні його заарештували. Щоб не бути виданим царському уряду, Камо протягом двох років симулював божевілля.

Коли Камо попросили одного разу розповісти про це, він неохоче сказав:

— Що скажу? Вони мене шукають, по не-х б'ють, лоскачуть і все інше... Хіба можна руками душу пом'якшити? Один примусив у дзеркало дивитись. Дивлюсь: а дзеркало не моя морда, худий хтось, волоссям заріс, очі дикі, голова кудлата — негарний! Страшний набій. Зуби пшикнув. Сам подумав: «Можливо, це й дійсно зійшов з ума?». Дуже страшна хвилина! Догадався, плюнуло на дзеркало. Обидва вони переглянулися, як жулики. Я думаю: це їм сподобалося — людина сама себе забула! Вони, звичайно, свою справу знають. А казківця не знають. Може для них будь-який казківця — божевільний! А тут що білийшник. Це ж собі теж подумав. Ну, і що ж? Данай продовжувати: хто його швидкіше з розуму зведе? Нічого не вийшло. Вони залишилися при своєму, я — теж при своєму...

Опісля за завданням Леніна Камо переправляв з-за кордону революційну літературу, засуджувався і тікав з тюрми. Після Жовтня брав діяльну участь у боротьбі проти іноземних інтервентів і внутрішньої контрреволюції. Трагічно загинув під час дорожньої аварії.

На фото: демонстрування нових мод.

Фото В. ВЕРЕТЕННИКОВА.

П. Безтака

ЧЕРВОНОЗОРІВЦІ

(Продовження. Початок в газеті за 18, 23 та 25 травня).

Підприємець надавав широкі права майстрам. Цим повноваженням ставленикам адміністрації, які спекулювали своїм становищем, були віддані на відкуп найом і збільшення. Доля робітника цілком залежала від сваволі майстра. Нерідко він міг звільнити робітника, навіть не пояснивши причин. Більшість майстрів намагалися хабарів при полках. На тих, хто не «позолотив руку», майстри під різними приводами накладали штрафи, видавали їм зіпсований інструмент для роботи, стазали до таких верстатів, де не можна було виробити стаки.

Для сваволі іноземних капіталістів широко відкривали дзери політичне безправ'я та беззахисність робітників перед законом. З робітником, його думкою ніхто не рахувався. Імена робітників згадувалися хіба що в поліцейських і жандармських протоколах та дописах. Робітники фактично не мали політичних свобод аж до 1917 р. Як і скрізь у Росії, основну масу робітників позбавляли

АРТЕМ (ФЕДІР АНДРІЙОВИЧ СЕРГЕЄВ)
Фото 1904 року.

права брати участь у виборах до Державної думи, що була жалюгідною подобою буржуазного парламенту.

На одній із сторінок списків виборців, складених у 1906 р. Єлисаветградською повітовою комісією по виборах у Державну думу, значиться: Бабенко Федір Семенович, Белгавський Іван Андрійович, Горбатенко Григорій Пилипович — виключити, як робітників; Гридин Григорій Олександрович, Сугаков Іван Костянтинович — виключити, як таких, що не займають окремих квартир; Мунтян Дмитро Йосипович, Герасимов Пантелеймон Григорович — виключити, бо знаходяться під поліцейським наглядом.

Таких «прав» дістали і тисячі інших єлисаветградських робітників. Визискуючи робітників і видавлюючи з них усі сили через вишколених слуг, Ельворті удавав із себе добродійного хазяїна. Задля реклами своєї «добродійності» він видавав окремим робітникам мізерну прибавку до зарплати в релігійні свята. Інколи запрошував на свої сімейні торжества десяток-два вірних слуг, або, жертвуючи своєю британською гордовитістю, батькував чи кумував у них.

Не шкодував Ельворті для здійснення своїх експлуаторських цілей і духовної отрути. Будучи англійським підданим і католиком, він добре уживався з російським царем і прazosлавним богом, користувався прихильністю царського уряду, був державним, мануфактур-радником, членом міської думи — тієї самої, де не міг бути жоден робітник.

Для духовного пригнічення робітників і затемнення їх класової свідомості Ельворті використовував засновані при заводі бібліотеку, театр і школу. Бібліотека була укомплектована майже виключно релігійно-повчальною і монархічною літературою: «Церковними ведомостями», «Епархіальними ведомостями», чорносотенною «Русской речью» та іншою літературою такого ж гатунку.

Та на цей час у середовищі робітників виникла сила, яка до такого духовного насильства стазилася не байдуже. Це були більшовики. Попівським проповідям релігійності й покірності вони протиставили бойову революційну пропаганду. Користуючись послугами бібліотеки, більшовики закладали в справи релігійних книг та в чорносотенні газети і журнали свої прокламації, листівки, різні революційні книги та брошури і передавали їх робітникам.

Не про відпочинок і дозвілля робітників, не про задоволення їх духовних запитів дбав «добродійний» англієць, відкриваючи в 1905 р. при заводі самодільний театр. На сцені цього театру ставилися п'єси і концерти, що прославляли царя, вивчали буржуазний лад і приватну власність, пропагували релігійну смиренність. Такий же зміст мало виховання дітей у заводській школі, яка, до речі, була одним із засобів закабалення цілих робітничих сімей.

Та не вдалося «добродійному» хазяїну перетворити робітників у жалюгідних рабів свого мільйонерського гаманця. Об'єктивні закони розвитку класової боротьби в умовах імперіалізму — передодня соціалістичної революції — виявилися значно сильнішими, ніж витончена демагогічна система заходів капіталіста. Спочатку передові робітники, а потім і широкі робітничі маси, завдяки невтомній революційній діяльності більшовиків, зрозуміли, що докорінно поліпшити своє становище вони можуть тільки спільними зусиллями, організованою боротьбою проти капіталістичного гніту.

3. ЗАПАЛЕНА ІСКРА ПЛОМЕНІСІ

ПЕРШИМ патинцем революційного руху на заводі Ельворті був робітничий гурток, організований у 1891—1893 рр. єлисаветградськими народо-вольцями. Ядром цього гуртка, що налічував 8—9 членів, стала робітничка молодь, яка при всій своїй активності ще не усвідомлювала засобів боротьби проти існуючого режиму. Споліваючись у майбутньому залучити її до терористичної діяльності, народо-вольці пропагували «насищене віддана фабрик і заводів у руки робітників, бунт проти уряду, знищення царської фамілії і повалення існуючого державного порядку»¹.

1) Красные веки. Сборник воспоминаний и материалов, вып. I, Єлисаветград, 1925, стр. 100.

2) ЦДІА УРСР, ф. 419, оп. I, спр. 1191, арс. 3.

(Далі буде).

ВІДПОЧИНОК. АДРЕСА ДОСВІДУ: СЕЛО ДОБРЕ

ІХ СУПЕРЕЧКА зводилася до одного: як об'єднати зусилля комсомольських активістів і культурмішців, щоб краще організувати дозвілля молодих хліборобів. Завідувач сільським Будинком культури інформує:

— В нас майже щодня працюють гуртки художньої самодіяльності, демонструються кінофільми, влаштовуються танці.

А секретар комсомольської організації колгоспу Валя Заболотна:

— Гуртки, звісно, працюють. Але ж сьогодні ввечері на репетицію прийде тридцять юнаків та дівчат, завтра двадцять. Решта після роботи в полі чи на фермі не знайшли, де себе подіти. Не будемо ж ми щодня концерти влаштовувати.

Двадцятишестирічний секретар парторганізації колгоспу імені Димитрова Іван Калішчєнко говорив останнім:

— Треба, щоб усі заходи, які ми влаштовуємо, були цікавими, і різноманітними за формою та змістом. Віктор Дигусар, фізорг наш, хай подбає, щоб ті, хто любить спорт, завжди могли позмагатися на волейбольному чи баскетбольному майданчику. У вихідні дні будемо перевіряти спроможність усіх комсомольців скласти залік з фізичної та військово-технічної підготовки. А вам, — це до Діцула, — треба розробити графік проведення тематичних вечорів, присвячених 50-річчю утворення СРСР. Валя вам допоможе згуртувати агіткультбригаду. І треба під час вечорів танців навчити молодь не тільки «Краков'яка» та «Польку»...

— І слід організувати поїздки до Умані, можна просто відпочити гуртом в лісі чи на березі річки, — додала Валя Заболотна.

Після такої розмови було вирішено побудувати роботу культурмішців, комсомольських та фізкультурних активістів так, щоб в суботу, неділю, в будні дні після роботи кожен комсомолец, кожна молода людина вміло і цікаво провела свій вільний час.

ТАКЕ РІШЕННЯ було прийнято кілька місяців тому. За словами — одразу діло. Перед початком весняно-польових робіт Микола Діцул підготував для агіткультбригади сценарій літературно-музичної композиції «Друзі зустрічаємо у полі». І одразу почалися репетиції. А потім 2—3 рази на тиждень поїздки в степ, до стану механізаторів. Кожного разу була бесіда агітатора, слова похвали кращим сівачам, була пісня, а дівчата з ансамблем «Другарка» виконували танці «Добрівську хору», «Вівчар», «Вишеньку».

А біля Палацу культури з'явилася афіша: «Запрошуємо на тематичний вечір «Україно, рідна моя». Подібні заходи присвячувалися Росії, Киргизії, Узбекистану. Наприклад, під час тематичного вечора про Узбекистан вчителька місцевої школи Ганна Горбатко виступила з лекцією про цю республіку. Потім надали слово шoferу колгоспу Урану Хатамову. Тепло і пристрасно він розповідав про свій край, де народився, йшов до своєї духовної зрілості. Згадував товаришів — українців, росіян, білорусів, які приїхали працювати на його землю і залишилися там назавжди. А він, Уран Хатамов, зустрів в сво-

ною програмою, тоді у фойє або просто на майдані збираються музиканти. Звучать мелодії у виконанні духового оркестру, за роботу береться баяніст. І вже починаються масові танці, ігри. А перед цим у місцевому краєзнавчому музеї Микола Діцул показує юнакам і дівчатам нові експонати, матеріали, прислані добрізьським краєзнавцям від друзів з Болгарії.

ГОСТЕЙ ЗУСТРІЧАЄ «ДРУГАРКА»

- ОРГАНІЗАЦІЯ ВІДПОЧИНКУ МОЛОДІ — СПРАВА КОМСОМОЛЬСЬКА
- «ДРУГАРКА» ВИРУШАЄ В СТЕП
- ТЕМАТИЧНІ ВЕЧОРИ ДО ЮВІЛЕЮ
- І НЕ ЛИШЕ «КРАКОВ'ЯК»

Іх степах дівчину з українського села Доброго. Невадові разом з нею вийхав на Кіровоградщину.

А це була вікторина, книжкова виставка. Зі сцени сільські культурмішці читали вірші узбецьких авторів, співали пісні своїх побратимів з далекого Узбекистану. Всі мали нагоду познайомитися з барвистим національним одягом народів братньої республіки. Уран Хатамов показав хліборобам сувеніри, речі, які прикрашають інтер'єр його світлиці.

Вечір закінчився хронікально-документальним фільмом про Узбекистан.

ПЕРЕЗ кілька днів хлібороби Доброго знову збиралися в Будинку культури. Це вже на літературний вечір, який підготувала з своїми помічниками завідуюча сільською бібліотекою Марія Влодова. Після розмови про нові книги колгоспники дивилися виставу «Трипілля».

І отак часто-густо. Якщо в Будинку культури не демонструється кінофільм, не відбувається концерт за фестивалем-

ветеранами війни. В інший кімнаті збиралися вчителі, старшокласники — йшла підготовка до чергового тематичного вечора, присвяченого 50-річчю утворення СРСР. Як стемніло, люди спішили до кінозалу. І тут Валя оголосила:

— Є пропозиція в недільний день поїхати в ліс. З нами будуть музиканти, спортсмени, автолава. Набираємо квітів, посміаємо. В такому гурті поміркуємо про свої справи. З нами хочуть поїхати і випускники школи, які вирішили працювати в колгоспі...

...В степу я мимоволі звернув увагу на велосипедистів. Вони мчали в Добре з сусіднього села. Хлопці були одягнені в святкову, про щось сесело перекукувалися. І тоді я згадав слова Миколи Діцула: «До нас і сусіди навідуються ввечері. Дівчата наші принадили їх не лише своєю красою, але й піснями».

І це було найбільшим переко-
нанням в тому, що в Доброму справді вміють подарувати молодим трудівникам гарний настрій і повести їх у світ краси.

М. ШЕВЧУК,

спецкор «Молодого комунара».

Вільшанський район.

СПОРТ СПОРТ

Змагаються легкоатлети

У Новомиргороді стартували обласні легкоатлетичні змагання колективів фізкультури середніх учбових закладів Міністерства сільського господарства.

Серед особистих результатів слід відзначити ті, що показали спортсмени: кировоградський Олександр Локарева — у бігу на стометрівці, знаменський середньоліт Олег Ярмиш — у бігу на 800 та 1500 метрів та учениця Златопільського зоотехнікуму Олександра Константинова — у штовхання ядра.

Командну першість здобули легкоатлети Кіровоградського технікуму механізації сільського господарства. На другому місці спортсмени Бобринського сільськогосподарського технікуму, на третьому — Златопільського зоотехнікуму.

Прикщо, що на цих змаганнях не стартували легкоатлети Кіровоградського кооперативного технікуму та технікуму по підготовці керівних кадрів колгоспів та радгоспів.

Ю. СТОРЧАК.

ПРИЗЕРИ ОЛЕКСАНДРІЙЦІ І КІРОВОГРАДЦІ

19 юнацьких та 13 дівочих команд міських профтехучилищ брали участь у обласній першості з волейболу. Без поразок провели турнір юнаки Кіровоградського МПТУ № 1 та дівчата Олександрійського МПТУ № 8. Другі місця відповідно вибороли команди МПТУ № 8 (Олександрія) та МПТУ № 2 (Кіровоград).

Нині збірні команди волейболістів захищають честь Кіровоградщини на республіканських змаганнях у Ворошиловграді.

М. КОВАЛЬСЬКИЙ,
заступник голови обласної ради ДСТ
«Трудові резерви».

ПОКАЗУЄ КІРОВОГРАД

НЕДІЛЯ, 28 ТРАВНЯ. ПЕРША ПРОГРАМА. 9.00 — Програма передач. (М). 9.05 — Ранкова гімнастика для дітей. (М). 9.15 — Новини. (М). 9.30 — Для школярів. «Будильник». (М). 10.00 — «Музичний кіоск». (М). 10.30 — «Сьогодні — День хіміка». (М). 11.00 — Для школярів. «Свято знань». (М). 12.00 — Кольорове телебачення. Програма мультфільмів. (М). 12.30 — «Сьогодні — День прикордонника». (М). 12.45 — Художній фільм «Білі застави Червоної каміни». (М). 14.00 — Для воїнів Радянської Армії і Флоту. (М). 14.30 — «Новини дня». Кіножурнал. (М). 14.40 — «Сільська година». (М). 15.30 — Телевізійний музичний фільм «Він дарує людям пісню». (М). 16.15 — Кольорове телебачення. «Клуб кінополювання». (М). 17.15 — Телевізійний народний університет. (М). 18.00 — Новини. (М). 18.10 — «Музична афіша». (М). 19.40 — Прем'єра телевізійного художнього фільму «Свєаборт». II серія. (М). 21.00 — Програма «Час». (М). 21.30 — Показові виступи лауреатів IV Всесоюзного конкурсу виконавців балетних танців. (М). 22.30 — Новини. (М).

ДРУГА ПРОГРАМА. 17.00 — «Донецькі самоцвіти». (Донецьк). 18.00 — «Київська панорама». (К). 18.30 — «Ми — гірники». (Ворошиловград). 19.00 — «На межах України». (Київ з включенням Кіровограда). 19.30 — «З святом, прикордонники». Концерт. (К). 20.10 — «Старт». Шаховий випуск. (К). 20.45 — «На добраніч, діти!». (К). 21.00 — Програма «Час». (М). 21.30 — Художній фільм «Поодинокі у горах». (К). 23.45 — Вечірні новини. (К).

ПОНЕДІЛОК, 29 ТРАВНЯ. ПЕРША ПРОГРАМА. 9.50 — Новини. (М). 10.30 — П. I.

Чайковський. «Пори року». (М). 11.20 — Кольорове телебачення. Художній фільм «Вулиця молодого сина». (М). 12.55 — Новини. (М). 16.00 — Для школярів. «Піонерів на марш!». (Красноярськ). 18.30 — Концерт класичної музики. (М). 17.00 — Документальний фільм «В сміт'ї вольний, нолий». (К). 17.10 — Фільм-концерт «Буховицький ансамбль». (К). 18.00 — «Увага! Досліді». «Міліоні птахівграда». (Кіровоград). 18.30 — Для дітей. Мультфільми. (К). 19.00 — «Ленінський університет міланів». (М). 19.30 — Кольорове телебачення. Естрадний концерт. (М). 20.00 — Чемпіонат СРСР з футболу. «Зеніт» (Ленінград) — «Динамо» (К). (Ленінград). 21.00 — Програма «Час». (М). 21.30 — Українське кольорове телебачення. Художній телефільм «Золоті лаврани». (К). 22.40 — Концерт майстрів мистецтва. (К). 23.40 — Вечірні новини. (К).

ДРУГА ПРОГРАМА. 17.00 — Інформаційна програма. (М). 17.30 — «Грав лауреат міжнародних конкурсів В. Каминин». (М). 18.00 — Новини. (М). 18.10 — Художній фільм. (М). 19.00 — Інформаційна програма «Вісті». (К). 19.25 — Кольорове телебачення. Фільм-опера «Наймика». (К). 20.50 — «На добраніч, діти!». (К). 21.00 — Програма «Час». (М). 21.30 — Прем'єра телевізійного спектаклю «Сліпство ведуть знатоки». «Динозавр». Частина перша. (М). 22.40 — Новини. (М).

Редактор В. ПОГРІБНИЙ.

НАША АДРЕСА І ТЕЛЕФОНИ

316050 ГСП, Кіровоград-50, вул. Луначарського, 36.
Телефони: відповідального секретаря та відділу комсомольського життя — 2-45-35, відділу пропаганди, відділу листів і масової роботи та інших відділів — 2-45-36.

«МОЛОДОЙ КОМУНАР», орган Кіровоградського обласного ЛКСМУ, г. Кіровоград.

Друкарня ім. Г. М. Димитрова, обласного управління по пресі, м. Кіровоград, вул. Глінки, 2.